

Література

1. Выборы в Эстонии: плюсы и минусы электронного голосования, Михаил Захаров [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.rubaltic.ru/article/politika-i-obshchestvo/28022019-vybory-v-estonii-plyusy-i-minusy-elektronного-golosovaniya/>
2. Електронна Естонія: як збудувати найсучаснішу цифрову державу, Анна Савіна, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://inspired.com.ua/ideas/digital-estonia/>
3. І. Г. Сіденко Перспективи впровадження електронного голосування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/conf/2012-2/doc/1/12.pdf>
4. Политический компас на парламентских выборах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ega.ee/ru/projekt/politicheskij-kompas-na-parlamentskih-vyborah/>

Музичук Едуард Олександрович – студент II курсу,
*гр.17-1 факультету № 6 Харківського національного університету
внутрішніх справ*

*Науковий керівник: Світлана Сергіївна Ващенко – заступник
директора Сумської філії Харківського національного університету
внутрішніх справ, доктор юридичних наук, доцент*

ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ У МІЖНАРОДНИХ СУДОВИХ ІНСТИТУЦІЯХ

Права та свободи людини та громадянина – це один із основоположних критеріїв благополучного існування демократично-побудованого суспільства. Серед розвинених країн світу, найкращими вважаються так звані «правові» держави. Які перш за все характеризуються, виходячи навіть зі своєї назви, високим рівнем поваги та цінування прав і свобод людини і громадянина, та постійно й невідступно їх захищають. У таких країнах юридична діяльність являє собою потужний, злагоджений механізм у якому правоохоронні органи пильно наглядають за порушенням прав і свобод, попереджаючи та припиняючи їх, адвокати захищають права, а суди виносять справедливі вирoki. До таких держав можна віднести Сполучені Штати Америки, Канаду, та переважну кількість країн Західної Європи.

Проте варто зазначити, що далеко не всі країни світу схожі на вище наведені. І навіть більше. За винятком декількох високорозвинених правових країн, у правовій бутності інших держав світу наявні серйозні порушення прав і свобод людини та громадянина. Корупція, кругова порука, кумівство, вплив злочинного світу на прийняття рішень

державними інституціями становлять собою величезну небезпеку для нормального функціонування держави. Зазначені фактори істотно підривають авторитет державних органів та державної влади в цілому, що в свою чергу негативно впливає на імідж країни на міжнародній арені.

Саме через те, що більшість з таких, нерозвинених в правовому сенсі країн не в змозі самостійно вирішити існуючі правові проблеми, і була створена галузь міжнародного права, спрямована на сприяння та захист прав людини на міжнародному рівні. Зветься ця галузь міжнародне право. Правовою підставою функціонування цієї галузі права є, в першу чергу, різноманітні міжнародно-правові договори між державами, які мають обов'язкову юридичну силу для держав-сторін, які їх підписали.

У результаті демократичних перетворень, що відбулися на Європейському континенті на після Другої світової війни, у 1949 році була заснована Рада Європи. Організація, що об'єднує цілу низку європейських держав, та є міжнародною, регіональною організацією європейських країн, які своєю головною ціллю визначили захист основних прав людини, безпеку і розвиток особистості. Задля досягнення поставлених перед собою цілей, ці держави-члени Ради Європи погодилися на максимальне співробітництво один з іншим. Фундаментальною основою всього комплексу міжнародно-правового регулювання в галузі прав і свобод людини, її законних інтересів та потреб стала конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. Взагалі уся діяльність Ради Європи побудована на глибокій повазі до загальнолюдських цінностей. Без цієї поваги до прав і свобод людини і громадянина, неможливою була б уся та багаторічна плідотворна діяльність, усі ті звершення цієї всесвітньовідомої організації. Через декілька років після прийняття незалежності наша країна також приєдналась до Ради Європи. День коли це відбулося, можна сміливо називати днем міжнародного визнання України як демократичної правової держави.

Європейському Суду з прав людини належить ключова роль із забезпечення постійного й дієвого контролю за реалізацією державами - учасниками Конвенції взятих на себе зобов'язань щодо забезпечення прав та основних свобод людини. Юрисдикція цього суду, що знаходиться у Страсбурзі безумовно визнана усіма без винятку державами-членами Ради Європи. У своїй діяльності цей суд керується перш за все конвенціями з прав людини, прийнятими Радою Європи та іншими законами й нормативно-правовими актами цієї організації. Рішення Європейського Суду з прав людини є обов'язковими до виконання в усіх країнах які підписали та ратифікували конвенції. Зокрема це можливо і в Україні. Після використання особою національних засобів захисту, вона має право звернутися за захистом

своїх порушених прав до міжнародних судових установ та організацій. Це право гарантується ст. 55 Конституції України.

У складі Організації Об'єднаних Націй також наявні певні інституції, основним завданням яких є захист людських прав і свобод. Зокрема, до таких можна віднести Комітет з прав людини ООН, створений на основі резолюції Генеральної Асамблеї ООН 2200А (XXI) від 16 грудня 1966 року та відповідно до ст. 28 Пакту про громадянські та політичні права 1966 року і Факультативного протоколу до цього Пакту. Завданнями комітету є, насамперед, нагляд за можливими порушеннями громадських та політичних прав у різних країнах світу та розгляд скарг чи звернень, від осіб, які вважають що деякі їхні права були порушені. Також у складі ООН існують комітети з дискримінації, комітет з прав дитини та комітет з економічних, соціальних і культурних прав.

Верховний комісар ООН з прав людини здійснює керівництво відділом секретаріату ООН з прав людини та є заступником генерального секретаря ООН і діє під його егідою й від його імені. Вважається одним з найбільш ключових посадовців в Організації Об'єднаних Націй. Окрім таких відомих, іменитих організацій як ООН та Рада Європи, існують також й інші, засновані на міжнародних договорах, активно діючі міжнародні регіональні організації з захисту прав людини і громадянина. До таких, наприклад, можна віднести Африканський Союз, що об'єднує 53 африканські країни. Мета цього союзу полягає в тому, щоб допомогти забезпечити демократію в Африці, права людини, і стійку економіку, зокрема покласти край внутрішнім Африканським конфліктам і створенню легального спільного та взаємовигідного ринку. В Америці, у складі Організації американських держав існує Міжамериканська комісія з прав людини. Вона є постійно діючим органом, завданням якого є відстеження повідомлень про порушення прав у західній півкулі. Правовим фундаментом діяльності цієї організації є такі документи, як Американська декларація прав і обов'язків людини та Американська конвенція з прав людини.

Наразі одним з найвагоміших судових органів з захисту прав людини є Міжнародний Суд ООН. На цю інстанцію покладено права та обов'язки розглядати такі злочини як геноцид, військові злочини та злочини проти людства. Будучи невід'ємною частиною ООН, цей судовий орган наглядає за верховенством права на усій земній кулі та можливо є єдиним судом, чію юрисдикцію визнає практично цілий світ.

Підсумовуючи вищенаведене, вважаю за потрібне зазначити, що задля досягнення високого рівня життя, насамперед, матеріального та економічного благополуччя населення, політичної стабільності тощо, необхідним є подальше перетворення України у правову державу із справедливими правоохоронною та судовими системами, що має стати головним пріоритетом розвитку нашої держави й людства в цілому.